

Hans Wilhelm

Waldo speelt voor Kerstman

De KinderboekenClub

Copyright: Hans Wilhelm, Inc.

Een brief van

Waldo

Dag beste vrienden,

Kerstmis is voor ons allemaal de mooiste tijd van het jaar. De vier adventweken voor de Kerst zijn al zo spannend; en als het dan ook nog sneeuwt, dan wordt het vast een prachtig feest.

Natuurlijk spelen de cadeautjes een belangrijke rol bij de voorpret, maar het wordt pas echt feest op Kerstmis zelf, als de pakjes onder de kerstboom liggen.

Maar wie brengt de cadeautjes eigenlijk? De Kerstman, Father Christmas, Père Noël, Santa Claus... De Kerstman verschijnt in veel gedaanten en heeft veel namen. Daarom was ik er zeker van dat ik als Kerstman de kleine Emily kon verrassen. Hoe dat afliep kunnen jullie in dit verhaal lezen.

Maar eerst wens ik jullie heel prettige Kerstdagen!

Jullie vriend,

Waldo

Waldo speelt voor Kerstman

Tekst en illustraties: Hans Wilhelm
Nederlandse bewerking: Wiveca Jongeneel

Het was twee dagen voor Kerstmis. Waldo, Cornelius, Mischa en Huberta waren bezig een sneeuwpop te maken. Toen kwam Benny eraan met een klein hazenmeisje.

"Emily komt uit het zuiden. Ze heeft vandaag voor het eerst sneeuw gezien," stelde Benny trots zijn nichtje voor. "Ze weet bijna niets van de winter."

Waldo merkte al gauw dat Emily ook helemaal niet wist wat Kerstmis eigenlijk was. En hoewel ze het koud had, bleef ze maar doorvragen en tenslotte wilde ze ook weten wie of wat de Kerstman was.

"De Kerstman," zo legde Waldo uit, "brengt op Kerstavond cadeautjes naar de mensenkinderen."

"Brengt hij ook cadeautjes naar de dierenkinderen?" vroeg Emily.

"Tja..." zei Waldo. "Ik heb hem in dit deel van het bos al heel lang niet meer gezien. Misschien heeft hij het zo druk met de mensenkinderen, dat hij geen tijd heeft om ook aan de dierenkinderen te denken."

"Bedoel je dat hij wel komt als ik hem een brief schrijf?" vroeg Emily.

"Eerlijk gezegd, geloof ik dat niet," antwoordde Mischa.

"Zelf heb ik hem nog nooit gezien."

"Ik denk dat Mischa gelijk heeft," voegde Waldo eraan toe.

"Je moet het maar van ons aannemen: De Kerstman komt alleen bij de mensenkinderen op bezoek," zei Benny. "Vergeet dit nu maar allemaal en laten we naar huis gaan voordat je kou vat."

De volgende ochtend zag Waldo Emily die haar oom Benny meesleurde naar de brievenbus. "Ik heb de Kerstman een brief geschreven!" riep ze, en zwaaide met een grote envelop. "Ik heb hem gevraagd of hij wil langskomen en me een cadeau komt brengen."

"Nou, veel succes ermee!" zei Waldo. "Maar je moet niet verdrietig zijn als het allemaal niets wordt. Als ik jou was, zou ik er niet al te veel op hopen."

"Hij komt vast wel! Let maar op," riep Emily.

Arme Emily, dacht Waldo. Morgen was het Kerstmis en hij was er van overtuigd dat Emily's wensen niet in vervulling zouden gaan. Ze zou vast heel verdrietig zijn. Maar opeens kreeg hij een idee. Als Emily de Kerstman echt wilde zien, dan zou dat ook gebeuren!

Waldo rende naar de stad en kocht spullen die hij voor zijn verrassing nodig had. Hij vond dat hij een reuze-goed idee had en kon nauwelijks wachten tot het Kerstavond was en hij Emily's grote verbaasde ogen zou zien.

Die middag maakte Waldo zich al vroeg klaar. Hij trok de rode mantel aan die hij had gekocht...

...en bekeek zichzelf in de spiegel. Prachtig! Zelfs zijn moeder zou hem niet herkennen!

Toen trok hij de laarzen aan en probeerde net als de echte Kerstman met een zware stem te praten. Daarna ging hij op pad met het cadeau voor Emily onder zijn arm.

Het was nog licht en toen Waldo het huis naderde waar Benny en Emily woonden, zag hij heel veel voetsporen die naar de huisdeur leidden.

Had Benny vrienden uitgenodigd om Kerstmis te vieren? vroeg Waldo zich af. Gek dat hij Waldo niet had gevraagd! Maar het was tenslotte Kerstmis en de Kerstman zou dan vast welkom zijn... Waldo klopte aan en hoorde Emily naar de deur springen.

"Dag Waldo!" riep Emily. "Wat leuk dat je er bent. We zaten al op je te wachten. Kom toch binnen!"

Op hem te wachten? Op Waldo? Hoe had ze hem zo snel herkend? Per slot van rekening leek Waldo sprekend op de Kerstman! Zonder iets te zeggen liep hij met haar mee naar de woonkamer.

Daar zaten Benny, Mischa, Cornelius en Huberta op de bank thee te drinken. En ze waren alle vier als Kerstman verkleed!
"We wilden Emily niet teleurstellen," legde Mischa uit.
"Ik weet het, ik weet het," zei Waldo. "Ik had hetzelfde plan.
Vrolijk kerstfeest!"

Emily opende haar pakjes. Van Benny kreeg ze een warme jas, van Mischa een warme broek, van Huberta een wollen muts en van Cornelius een paar wanten.

Emily maakte Waldo's pakje het laatst open. "Ooh! Rode laarzen! Mijn lievelingskleur!" riep ze gelukkig. "Laten we buiten in de sneeuw gaan spelen. Ik heb nu immers genoeg warme spullen."

Op dat moment werd er hard op de deur geklopt.

"Wie zou dat zijn?" vroeg Benny.

"We zijn er toch allemaal."

Toen Benny de deur opendeed, was de bezoeker al weer weg. Ze zagen nog net hoe de slee over de besneeuwde dennebomen in de avondhemel verdween.

"Kerstman, Kerstman!" riep Emily zo hard ze kon. Maar het enige antwoord was een luide lach vanuit de verte.

"Kijk eens! Hij heeft een cadeau gebracht!" zei Emily en wees op een prachtige, knalrode slee. Er hing een kaartje aan waarop stond: **VOOR EMILY VAN DE KERSTMAN.** "Ik wist wel dat hij zou komen! Ik wist het wel!" riep Emily en rende om haar nieuwe slee heen.

Het werd de mooiste Kerstmis die ze ooit hadden meegemaakt. Natuurlijk moest Emily haar nieuwe slee uitproberen, die door vijf vrolijke kerstmannen werd getrokken!

Oorspronkelijke titel: WALDO'S CHRISTMAS SURPRISE
Oorspronkelijke uitgever: Carlsen Verlag GmbH
Nederlandse bewerking: Wiveca Jongeneel, verbonden aan
het Scandinavisch Vertaal- en Informatiebureau Nederland
Copyright oorspronkelijke uitgave: Carlsen Verlag GmbH,
Hamburg 1991
Copyright Nederlandse uitgave: De Kinderboekenclub,
Haarlem 1991
ISBN: 91.79.04.067.5
KBC: 014

